

Yaklaşık bir yıldır THKP-C(Acilciler) olarak bilinen örgütün 1978-1988 dönemine ilişkin olarak örgütsel temelde önemli değerlendirmeler yaptık ve bu alanda hayli bilgiye ulaştık. 1988 bu örgütün fiilen sona erdiği yıldır. Sonraki yıllar için bu örgüt kağıt üzerinde devam edebilir ya da öyleymiş gibi gösterilebilir... Konunun bu tarafı önemli değildir. Değişik isimler taşıyan ama temel özellikleri birbirine benzeyen bazı örgütler için şu belirleme yapılabilir: İnternet gerillası olmakla örgüt olmak birbirinden oldukça farklı şeylerdir.

1978-1988 dönemine HDÖ'nün 1978-80 dönemi de girmektedir. Bu tarihten hem genel bazı sonuçlar çıkarmak hem de eksik kalan yönleri tamamlamak için beş yazı planladım.

Birincisi, bu yazıdır.

Sonrakiler devrimci hareket ve yurtdışı, 1979'daki ayrılık öncesinin özellikleri, Birinci Acilciler Davasında mahkemeye gidiş, teorik ve pratik evrim gibi başlıklar taşıyacaktır.

Son bir yılda aşamalı olarak gelişerek yükselen ve yazılarını bu sitede okuduğunuz çabanın amacı, örgütsel tarihimizin yeniden oluşturulmasıydı. Bunun için kişilerin rollerinin yanı sıra, karanlıkta kalmış bazı olayların da ortaya çıkarılması gerekiyordu. Burada amaç, kendi tarihimizin gerçeğe olabildiğince yakın bir biçimde yeniden oluşturulmasıydı. İngilizcede buna reconstruction deniliyor. Geçmişe ait bir konuda ulaşılabilecek bütün bilgiyi ortaya dökmek ve sonra bunları yeniden sıraya koyarak düzenlemek... Bu yolla geçmişini aslına yakın biçimde yeniden oluşturmak...

Burada esas sorun kahramanlık ya da ihanet öyküleri anlatmak değil, ne olmuşsa onu ortaya koymak ve böylece bu tarihin taşlarını yerine oturtmaktır.

Murat Belge'nin "kendine daha iyi bir geçmiş aramak" diye bir sözü vardır. Bu söz, devrimci harekette yıllardan beri yaşanan tipik durumu anlatıyor. Neredeyse herkes kendisine "daha iyi bir geçmiş" arıyor. Geçmişini düzeltmeye çalışıyor, abartıyor ve bu şekilde anlatıyor da anlatıyor. Oysa ki, 12 Eylül 1980 darbesinin üzerinden 29 yıl geçmiş durumda. Geçmişte bu kadar çok insan bu kadar iyi şeyler yapmış idiyse, 12 Eylül sonrasında devrimci hareket neden bugünkü durumuna düştü diye sorulabilir. Açık olarak bellidir ki, kişilerin ve örgütlerin büyük kahramanlıklarının yanı sıra yaptıkları ve bazıları vahim olan hatalar da bugünkü durumun ortaya çıkmasında sanıldığından daha az rol oynamıştır.

Faşizmin üzerinden silindir gibi geçtiği birçok devrimci hareket önce geriledi, hatta dağıldı ama sonra kendisini topladı. Biz toparlayamadık.

Latin Amerika ülkelerinde, en başta Şili, Arjantin ve Uruguay'da faşizm bizdekinden daha şiddetli yaşandı. O ülkelerdeki devrimci hareketler de büyük darbeler yediler, ama daha sonra ayağa kalkabildiler. Biz kalkamadık. Onlar kendilerini yeniden üretebildiler, biz bunu yapamadık. Şu gerçeği biliyoruz: 1980 öncesinin ve sonrasındaki bir dönemin analizinden bugüne ait doğrular çıkmaz. Bizim amacımız da geçmişini analiz ederek yanlışlarından ayıklamak ve böylece bugün geçerli olabilecek doğrulara varmak değildi. Geçen zaman içinde ülkemizde ve dünyada büyük değişiklikler yaşandı. Bunların analizi ve gerekli sonuçların çıkarılması başlı başına bir iştir ve geçmişte dolaşarak da yapılamaz.

Üstelik bize özgü bir durum da var: devrimci hareket 1968-1972 dönemini aşabilmiş değil.

Sürekli olarak o döneme güzellmeler yapıyor ve belki de bilinçsiz olarak sanıyor ki, o dönemin güzellemesi, tıpkı 1975-80 döneminde olduğu gibi önemli bir yükselişe yol verecektir. Öyle zannediyor ama aradan geçen yıllar durumun böyle olmadığını yeniden ve yeniden gösteriyor. 12 Eylül öncesinde şunu ya da bunu yapmış olmanın bugün için önemi hayli sınırlıdır. Asıl soru, son 5-10 yılda bu ülkenin ve dünyanın soldan açıklanmasına, anlaşılmasına ve değiştirilmesine yönelik ne yaptın? sorusudur.

Bizim bir dönem içinde yer aldığımız bu örgütün tarihini bu kadar deşmemizin nedeni, bu tarihi

gerçeğe uygun biçimde yeniden oluşturmaktı. Bu hem kendimize, hem bir dönem birlikte olduğumuz arkadaşlarımıza ve hem de ülkemiz devrimci hareketine karşı yerine getirilmesi gereken bir görevdi.

Bunu yapmaya çalıştık ve doğrusu fena da yapmadık. Geçmişe ait sorular, karanlık noktalar, açıklanması gereken durumlar zihinlerde durdukça, ileriye doğru gitmek zordur. Bu zorluğu ortadan kaldırmaya, bir deyimle "alanı temizlemeye" çalıştık.

Devrimci hareket içindeki değişik örgütlerin kimisi açık kimisi dışarıya kapalı olarak geçmişlerini yeniden kurmaya çalıştıklarını, sorular sorduklarını, karanlık noktaları aydınlatmaya çalıştıklarını duyuyoruz.

Bu, gerekli bir çabadır. Gerçekten ileriye gidebilmek için geçmişe ait olan ve bitirilmesi gereken bir iştir.

Bir dönem Acilciler içinde yer almış olan insanlar, garip bir rastlantıyla mı desek, bu konudaki ilk açık adımı attılar. Geçmiş sadece politik olarak değil, örgütsel olarak da değerlendirilmelidir. İlkini hemen herkes yaptı, ama ikincisini açık olarak yapan pek bulunmuyordu.

Biz bunu yapmaya çalıştık.

Son bir yıllık çabamızdan hangi sonuçlar çıkarılabilir?

Öncelikle belirteyim, burada yapmaya çalışacağım bir genellemedir. Başka örgütlerin yapılarını tahmin etmek zor değil, ama neler olup bittiğini ancak duyular düzeyinde biliyorum. İçerde bunları yaşamış olanlar kuşkusuz daha iyi bilirler.

Burada anlatmaya çalışacağım belki başka arkadaşların da işine yarayabilecek saptamalardır.

Birincisi: Çağrı yapmakla bir yere varamazsınız. Şu veya bu örgütün bünyesinde geçmişte karanlıkta kalmış bir ya da birkaç olayın aydınlatılması için çağrı yapıldığını zaman zaman okuyorum. Bunlardan sonuç çıktığını -en azından ben- duymadım. Bu nedenle, çağrı yapmak yerine, geçmişin gerçeğe yakın olarak yeniden kurulmasında, karanlıkta kalmış tarihin aydınlatılmasında başka yolların denenmesi gerekir.

İkincisi: Biz kolay denilebilecek bir yolda oldukça hızlı ilerledik. Ciddi avantajlarımız vardı. Başka örgütlerdeki arkadaşlar da geçmişleriyle ilgili araştırma yaptıklarında aynı avantajlara sahip olurlar mı, bilemem.

En önemli avantajımız, merkez düzeyinde yer almış arkadaşların bir bölümünün bu işe girmiş olmasıdır. Bunun başka örgütler için de geçerli olduğunu söylenebilir. Aşağıdan başlayıp yukarıya doğru çıkmanız oldukça zordur. Size örgütün genelini bilen, farklı bölgeler arasında ilişki kurabilen, dolayısıyla geçmişteki olayları daha boyutlu değerlendirebilen insanlar gereklidir. Bunlar da merkez ve bölge düzeyinde sorumluluk almış insanlardır.

Eğer geçmişte merkezi yapıda yer almış olanlar konuşmuyorlarsa ve hatta belki de aralarında konuşup konuyu bağlamışlar ve konuşmamak kararı almışlarsa -bazı örgütlerde böyle yapıldığı kuşkusunu taşıyorum- işiniz bir hayli zordur.

Her durumda merkezi yapıda bulunmuş en az bir kişinin harekete geçmesi ya da böyle yapmaya ikna edilmesi büyük önem taşıyor.

Üçüncüsü, yukarıda kolay bir yoldan oldukça hızlı ilerlediğimizi belirttim. Başka örgütlerde aynı kolaylık ve sürat söz konusu olmayabilir.

Bizdeki sorun, bilgi bulunması değildi. Geçmişe ait bilgiler büyük oranda biliniyordu. Merkez ve bölge düzeyinde sorumluluk taşımış birkaç kişinin harekete geçmesi, aynı zamanda konuyla ilgili olarak büyük bir bilgi birikiminin de günmede gelmesi demektir. Eksik olan, bu bilginin iç bağlantılarının kurulması, bilenlerin birbirleriyle bağlantı kurmasıydı.

Bu bağlantı Mihrac Ural tarafından tehdit ve şantajla engellenmeye çalışılmıştı. Tehdit ve şantajı ve ek olarak insanların birbirine düşürülmesi numaralarını aşarsanız, hızla ilerlersiniz. Bilgi

birleşir, şekillenir ve dahası şimdiye kadar bilinmeyen ek ve önemli bilgiler de ortaya çıkar. Mihrac Ural'ın bu örgütteki karanlık tarihini 1980'de Ali Çakmaklı'nın öldürülmesiyle başlatıyorduk. Gerçekte ise, 1978 yılında Nebil Rahuma'nın polisle anlaşarak iki kez yakalatılmasından başlatmak gerekiyormuş. Bunu sonra öğrendik.

Bu örgütteki herkesin tarihi -doğrusuyla ve yanlışıyla- aydınlıktaydı. Sadece Mihrac Ural'ın tarihinde önemli karanlık noktalar vardı. Varolan bilgiler birleşince bunların aydınlatılması da zor olmadı.

Tehdit ve şantaja karşı durur ve yolunuza devam ederseniz, bir süre sonra bilgi yağmaya başlar. Son bir yılda bu sitede örgütün geçmişi hakkında 11 kişi değerlendirme ve değişik olaylar konusunda şahitlik yaptı. (Hasan Balcı arkadaşımız hariç). Bu insanların geniş bilgileri vardı, zira önemli bir bölümü geçmişte sorumluluk taşımış yoldaşlardı.

İşlevimiz yeni bilgi aramaktan daha çok, varolan bilginin ortaya çıkmasını engelleyen tehdit ve şantajı etkisiz hale getirmek oldu. Bu yapıldıktan sonra arkasının gelmesi zor olmadı.

Dahası, yurtiçindeki ve yurtdışındaki olaylar arasında bağlantı kurabildik. Dikkat ederseniz, işe yurtdışından başladık ve oradan yurtiçindeki konulara girdik. Bu iki alan arasında bağlantı kurabilmek ancak iki alanda da bulunmuş insanlarla mümkündür. Aksi durumda, bir alandan başlarsınız, sonra izi kaybedersiniz. Öteye gidemezsiniz.

Dördüncüsü, bir başka önemli avantajımız, özellikle Suriye'deki olayların başka örgütler tarafından da bilinmesiydi. Acilcilerin 1980'li yıllarda Muhaberat'ın Türkiye devrimci hareketi içindeki uzantısı durumuna gelmesi, başta PKK olmak üzere çok sayıda örgüt tarafından biliniyordu. (Konu üzerinde yurtdışıyla ilgili yazıda ayrıntılı olarak duracağım).

Başka örgütlerdeki arkadaşların işinin daha zor olacağını tahmin ediyorum.

Önemli olan örgütsel geçmişin yeniden kurulmasında ve böylece de aşılarak kapatılmasında gidebildikleri yere kadar gitmeleridir.

Bu niyette olan herkese başarılar diliyorum.